

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΡΑΤΑΡΧΗΝ... ΤΟΥ ΚΟΡΔΟΝΙΟΥ

I

Πάνε λοιπόν τὰ ψέματα κι' ἄς τὸ σκεφθῆ, κ' ἡ Δύσις!

Τώρα ποῦ τὸ βάλες καὶ σὺ στρατὸν νὰ διοικήσης

Σὲ χαιρετοῦμε ὅλοι

Κατενθουσιασμένοι,

Γιατ' ἂν ἐσὺ τὸν διοικήῃς : ἢ παίρνουμε τὴν Πόλι,

"Ἡ δίχως ἄλλο ὁ Ἐγιοῦσα μὲς στὴν Ἀθήνα μπαίνει!

II

Φαντάσου ξάφνω νὰ βοεθῆς μὲς στὴν φωτιά τῆς μάχης,

Νὰ σὲ κτυποῦν μ' ἀλαλητὸ Βουκράροι καὶ Γενήτσαροι,

Μὰ σὺ νὰ εἶς ἀτάραχος καὶ στὸ πλευρὸ σου μάχης

Ἐπασπιστὴν καὶ σύμβουλον... τὸν Γέρω-Τσελεπίτσαρη!

III

Μὲ ἐπωμίδας σὲ θωρῶ καὶ κοφτερὸ σπαθί,

Καὶ ἔχεις ὕψος τραγικὸν ἀγρίου πολεμάρχου.

Μὰ κύνταξι, κύρ Θεοδώρη, ἡ ὥρα σὰν ἐρθῆ

Μὴ σπάσσουνε στὴν ράχι σου τὴν ράβδον τοῦ στρατάρχου!

Δὸν μαι χῶτο!

Ε Δ Ω Κ' Ε Κ Ε Ι

Μετὰ τὴν νίκην τῆς Ἀντιπολιτείας κατὰ τὴν 14 Ὀκτωβρίου προσεκλήθη ὁ κ. Δηλιγιάννης νὰ σχηματίσῃ Ἐπιτελεῖον, τὸ ὁποῖον εἶδε τὸ φῶς, ἀφοῦ παρήλθον ἑννέα ἡμέραι. Τὸ χρονικὸν αὐτὸ διάστημα ἐφάνη εἰς πολλοὺς μακρὸν ἄλλὰ δὲν ἔχουσι δίκαιον, διότι διὰ νὰ γεννηθῆ ἕν μωρὸν χρειάζονται ἑννέα μῆνες, ἐνῶ διὰ νὰ γεννηθῆ ἕν ὑπουργεῖον ἐχρειάσθησαν ἑννέα μόνον ἡμέραι. Θὰ ἦσαν ἐν τῷ δικαίῳ των οἱ μεμψίμοιροι οὗτοι κύριοι, ἐὰν παρεδέχοντο, ὅτι τὸ μωρὸν εἶνε κατὰ τί μεγαλιώτερον τοῦ Ἐπιτελείου.

Μετὰ τὸν σχηματισμὸν τοῦ Ἐπιτελείου συνέβησαν καὶ τινὰ περίεργα ἀληθῶς πράγματα. Φερ' εἰπεῖν ὁ κ. Δηλιγιάννης προσέφερε τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας εἰς τὸν κ. Βαλσαμάκη.

Ἀλλὰ τί εἰλικρινῆς, αὐτὸς ὁ κ. Βαλσαμάκης! Ἀμέσως ἐτηλεγράφησεν, ὅτι δὲν ἐΓΚυῖται διὰ τὴν ἐπιτυχίαν του εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας.

Περίεργος στατιστικὴ πληροφορία.

Ἀφ' ὅτου ἦλθεν ἐκ τῆς περιοδείας τοῦ κ. Δηλιγιάννης μέχρι σήμερον ἐξεφώνησεν εἴκοσι καὶ δύο λόγους, ἔγραψε δὲ ἕνα μόνον... τὸν Βασιλικόν.

Ὁ Τρικούπης ἐξεφώνησε δύο μόνον. Καὶ μετὰ ταῦτα

παραξενεύονται τινές, διατὶ ἠττήθη οὗτος πολιτευόμενος ἐν τῇ χώρῃ... τῶν λόγων.

Καὶ μία σύμπτωση!

Καθ' ἣν ὥραν ὠρρίζοντο οἱ νέοι ὑπουργοί, ὑπερήφανον εἰσῆρχετο εἰς τὸν λιμένα Πειραιῶς τὸ μοναδικὸν πλοῖόν μας αἰ «Σπέτσα».

Περὶ αὐτοῦ ἐγράφησαν πολλὰ ἀνόητα, ἀλλὰ μεγαλιώτερον ὅλων ἡμεῖς ἐθεωρήσαμεν τὴν προτροπὴν τῆς μὴ παραδοχῆς. Ἐὰν ἀληθῶς συμβῆ τοιοῦτό τι θὰ συμβῆ ἀφύκτως καὶ μία ἄλλη σύμπτωση. Δηλαδή κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἀναχωρήσεως τῶν «Σπετσῶν» θὰ ὠρρίζεται καὶ πάλιν ἄλλο Ἐπιτελεῖον.

Μᾶς ἤρισε πολὺ ἡ ἐπικρισις τοῦ λατρευτοῦ μας θωρηκτοῦ ὑφ' ἑνὸς δῆθεν δημοσιογράφου, ἐξετάζοντος αὐτὸ κατὰ τοὺς κανόνας τῆς ἐπιπλοποιίας.

Ἐπληροφορήθημεν θετικῶς, ὅτι αὐτὸς ὁ κύριος ἐπικριτὴς δημοσιογράφος κατὰ λάθος ἔμπεσε εἰς ἕν ἀτυχεῖον τοῦ κ. Γουδῆ, τὸ ὁποῖον ἐξέλαβεν ἀντὶ τῶν «Σπετσῶν» καὶ δι' αὐτὸ ἔγραψε τὰς περιφρήτους κρίσεις του.

Τὸ περιεργότερον ὅμως ὅλων εἶνε ὅτι ὁ λατινομαθὴς διευθυντὴς τῶν «Καιρῶν» ἐπικρίνει τὸ ἀγαπητὸν θωρηκτόν μας χωρὶς... νὰ τὸ ἴδῃ. Πῶς σὰς φαίνεται αὐτὴ ἡ δημοσιογραφικὴ εὐσυνειδησίς; Δὲν ὁμοιάζει πρὸς τὴν περιλάλητον φυλλάδα τοῦ κ. Παπαμαρτίνου, διὰ τῆς ὁποίας ὁ σοφὸς μας κληρικὸς ἀντέκρανε τὸν Ρενάν χωρὶς... νὰ τὸν ἀναγνώσῃ;

Ἡ σακηνὴ ἐντὸς τῶν «Σπετσῶν».

Κάποιος πρὸ τοῦ κ. Λαμπίκη ἀναφωνεῖ ἐκπληκτος :

— Μωρὲ κανόνιχ!

Καὶ ὁ κ. Λαμπίκης :

— Τί λὲς ἀδελφέ; Νὰ δῆς τὰ κατὰστιχά μου γιὰ νὰ θαυμάσης κανόνιχα μιὰ φορά.

Περίεργον

ΕΙΣ ΤΟΝ ΒΑΛΣΑΜΑΚΗΝ

Τί φοικτὸ μασκαραλῆκι,

Πάει τὸ Ἐπιτελεῖον!

Στὴ γωνιά σου πάλι στέκε!

Πᾶγες νὰ τὸ φτιάσῃς τώρα

Ἀλλὰ σοῦ κοψαν τὴν φόρα

Αἱ γυναῖκες! αἱ γυναῖκες!

Μαῦρος Γάτος